

פניני בית לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 058666447 | 058566447

מאמר הרב

שלושה ספרים נפתחים

הגמרא במסכת יומא אומרת: שלושה ספרים נפתחים בראש השנה - אחד של רשעים, אחד של צדיקים גמורים ואחד של בינוניים. צדיקים - נחתמים לאלתר לחיים טובים ולשלום. בראש השנה הם עברו את היום הזה בגדר של צדיקים גמורים, לחיים טובים. רשעים - נחתמים למיתה. יש שם תוספות שמאריז מה זו מיתה, הרי אנו רואים הרבה רשעים שממשיכים לחיות. יש לזה הרבה פירושים. הבינוניים - תלויים ועומדים. אם עשו תשובה, נחתמים לחיים טובים עם הצדיקים. אם לא עשו תשובה, הם יהיו כמו הרשעים, למיתה.

שואלים המפרשים ובהם רבי אלימלך מליז'ענסק - בשביל מה צריך שלושה ספרים? מספיק רשעים וצדיקים. הרי ממילא הבינוניים בסופו של דבר מצטרפים לצדיקים או לרשעים. ממילא בסופו של דבר הספר הזה הולך לגניזה, בשביל מה צריך אותו? אומר רבי אלימלך מליז'ענסק דבר מבהיל - מי שהיה בינוני וחזר בתשובה - הדרגה שלו קצת היא הרבה יותר מאשר הצדיק, וממילא אי אפשר לכתב אותו אותו כרגע עם הצדיקים כי הצדיקים הם פחות ממנו. וזה מה שחז"ל אומרים - "במקום שבעלי תשובה עומדים, אפילו צדיקים גמורים לא יכולים לעמד". לכן חבים את הספר של הבינוניים כדי לכתב אותם בספר מיוחד. יש להם מעמד אחר. צדיק - כל הכבוד, ודאי שיש לו את השכר שמגיע לו, אבל בעל תשובה זה כבר משהו מיוחד.

מפה אנו יכולים לראות מה המעלה של בעל תשובה, עד כדי כך כותב רבנו חננאל על הפסוק מההפטר - "שובה ישראל עד ה' אלקיך" ואמר חז"ל - גדולה תשובה שמגיע עד כפי הכבוד. אומר רבנו חננאל - מה זו התשובה שמגיע עד כפי הכבוד? אפילו שהחוטא היה כל כך גרוע, שהחטאים שלו לכלכו את הפסא, גם אז אפשר לעשות תשובה. גם אז הוא יכול לנקות ולכפר על הכל ולהיות כתינוק שנולד. כי המעלה של התשובה היא מעל הכל. כמו שהרמב"ם אומר - גדולה תשובה שמי שחזר בתשובה, כאלו הוא מקבל פני שכינה.

פלא פלאים. לפני התשובה מה הוא היה? הוא היה רחוק, משקץ, תועבה, אילו מלים אומר שם הרמב"ם. חזר בתשובה - הפך לאהוב, קרוב, נחמד. ברגע אחד הוא הופך להיות בן אדם אחר לגמרי. אומרים המפרשים - למה מחשיבים בעל תשובה לאדם אחר, שזה לא אותו בן אדם? תגיד שזה אותו בן אדם, רק שהוא חזר בתשובה. אבל הפשט הוא - הרי כל שנה אנו עומדים בימים נוראים ומבקשים מהקדוש ברוך הוא הרבה בקשות. אנו מבקשים פרנסה, מבקשים נחת, זרע קודש, חתנים, כלות ועוד ועוד. ולעמית זאת, אנו גם מבטיחים לקדוש ברוך הוא - אנו נשתפר, בעזרת ה' נתגבר על המדות, נתחזק בלמוד תורה, נשתדל יותר בבין אדם לחברו.

הקדוש ברוך הוא רואה ששנה שעברה הבטחנו ולא עמדנו בזה. עוד שנה - לא עמדנו. אז לכאורה, מצד הדין, לא מגיע לבן אדם, למה שהקדוש ברוך הוא יתן לו? אלא שהחסד של הקדוש ברוך הוא הוא שכן אדם שעושה תשובה, זה לא אותו בן אדם. הוא הופך להיות בן אדם אחר.

אז הקדוש ברוך הוא רואה - זה לא אותו בן אדם שהיה שנה שעברה, זה משהו אחר. אם זה משהו אחר אז מגיע לו. מגיע לו פרנסה, מגיע לו נחת, בריאות, הכל מגיע לו, כי זה לא אותו אדם שהיה שנה שעברה. אלה כבר פנים חדשות שבאו לכאן.

אנו יודעים שכל בן אדם צריך להתקרב לקדוש ברוך הוא, צריך להשתדל, צריך לבקש סעודת דשמיא כדי לחזר בתשובה. בלי שכן אדם יתקרב לקדוש ברוך הוא, מה זה יעזר כל מה שהוא יבקש, כל מה שהוא ירצה? הקדוש ברוך הוא יגיד לו - על מה ולמה? לא מגיע לך. אבל כשכן אדם משתדל, הקדוש ברוך הוא אומר - אתה עשית צעד אחד, אני אעשה כמה צעדים בשבילך. אני אחבק אותך ואתן לך.

החפץ חיים היה שואל שאלה - אנו יודעים שיש נסח אחד בתפלה לכלם. אבל הרי יש אנשים שסובלים מאד, שחולים, שנמצאים במצב, ה' ירחם, בין חיים למות. אפילו שהם חיים, אבל אילו חיים אלו? הם מחברים למכשירים, בקשי נשמים. אי אפשר היה לתקן בתפלה איזה נסח מיוחד בשביל אותם חולים מסכנים? לבקש רחמים מיוחדים? בכל תפילת שמונה עשרה לא מוצאים איזה רמז לכן שכן אדם יכול לבקש על עצמו רחמים והקדוש ברוך הוא ירחם עליו כדי שהוא יוכל לנשם ולחיות טוב. רק בסוף התפלה בן אדם מבקש בקשות פרטיות. למה תוך כדי התפלה אין איזו בקשה מיוחדת שכן אדם יכול לבקש על עצמו? שהוא יוכל ללכת, שיהיו לו רגלים שלמות?

כדי לישב את הדברים, מספר שבזמנו של החפץ חיים היה בחור אחד שברח מרוסיה. הוא היה יתום מאב ואם, והחליט לבוא ללמד בישיבה של החפץ חיים. נשאו לו ברוסיה שתי אחיות שגדלו אצל נכריות. לא היתה ברירה אחרת, ומדי פעם הוא היה שולח להן מכתבים. הם היו הרי שאר בשור, זה מה שנשאר לו בחיים. אחרי שנים-שלושה מכתבים שהוא שלח, הן כתבו לו: "בבקשה, אל תשלח לנו יותר מכתבים. השלטונות רואים שיש לנו אח שהוא חרדי, יכול להיות שזה ישפיע על היחס אלינו ואז המצב שלנו יהיה גרוע מאד".

הבחור הזה נשבר לגמרי, היה לו קשה מאד. הוא הבין שאין לו אבא ולא אמא, ועכשיו גם לא אחיות. הוא חשב לעצמו שהדבר היחיד שיכול לעזור לו - זה למצוא שדוך טוב. הוא יתחתן ובעזרת ה' יתחיל חיים חדשים. אבל בשביל זה הוא צריך ברכה מגדול הדור, החפץ חיים. החפץ חיים היה אז מבגר ובקשי קבל קהל, וגם כשכן היה צריך לחכות בתור. איך הוא יכנס לחפץ חיים? הוא חשב ומצא ומן שהוא יודע שאף אחד לא יהיה בו אצל החפץ חיים. מתי? בזמן סעודה מפסקת. כשכלם עסוקים וטרודים. ברור שאם הוא יבוא בזמן הזה, החפץ חיים יקבל אותו ויברך אותו. הוא היה מוכן לוותר על הסעודה המפסקת שלו עצמו.

עשה זאת הבחור ובאמת הוא תפס את החפץ חיים בזמן טוב. הוא נגש אליו וספר לו שכן וכן, אין לו שום דבר והוא מבקש ברכה לשדוך. אמר לו החפץ חיים: "אני מברך אותך שתהיה קשור לתורה כל ימי חייך". חשב הבחור - אולי הרב לא שמע טוב? אמר

המשך
בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
17:54	19:04	19:48	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאו"ל חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל

הגן שנדם

ז"ל. לא השתנתה בהרבה במרוצת השנים. זיהיתי אותה תכף ומיד. זה היה למעלה מכוחי. לא אוכל לעבור את הטלטלות האלו שוב. אם היא תכפיש את שמי גם כאן, הרי הקיץ הקץ על הכל. בושות נוראיות כאלו למול עיני הממתנים לא אוכל לסבול. דמיוני השתולל באותן שניות. מעבר דירה. עוד עיר חדשה. קשיי הסתגלות. אין לי כוח לזה. השפלתי מבטי, נואשת.

והנה, תורה מגיע. היא זיהתה אותי מיד. "את מ'", היא קבעה. קפאתי והרמתי את מבטי באיטיות. היא דמעה. "אני רוצה לדבר איתך. חיפשתי אותך הרבה זמן". שפשפתי את אוזני בתדהמה. היא רוצה לדבר איתי? קבענו להיפגש בבית קפה צדדי בשעות הצהריות המאוחרות. לא ידעתי למה לצפות, והגעתי עם חששות כבדים.

בכיתי כמו ילדה קטנה, אך הדמעות לא הרשימו אותי שמונים הימים אותי שמונים להפיל עלי תיק נורא שכזה. ההליך הפלילי הארוך אליו נכנסתי בעל כרחי גור את משפחתי למעורבות נוראה...

לפגישה היא הגיעה, מטופחת כהרגלה, אך עם פנים מלאות סבל. "את ודאי לא יודעת מה אני רוצה ממך", החלה לגולל. "אך דעי לי שאני מחפשת אותך שנים, וזה שמצאתי אותך היום זה נס. רציתי לבקש ממך סליחה. אני יודעת שאת לא אשמה. גם אז ידעתי, אך הייתי שבויה בכאבי הנורא, ואת היית המטרה המיידית לכאב הזה. בעלי התחנן לפני להרפות, לא להציק לי. אמנם לעניין ההליך הפלילי אין לי קשר, כי כשקורים מקרים כאלו, זו המדינה מול

הנתבע, אבל ברור לי שגרמתי לי עוול נורא. אני יודעת זאת".

דממתי, והיא המשיכה: ההכפשות שהכפשתי אותך, הצעקות בבניין... ועוד רציתי להגיש נגדך תביעה אזרחית, אך בעלי הצדיק הניא אותי מהרעיון ואמר לי שגרמנו לי סבל כל יתואר. הכליל גם את עצמו, אף שבאמת לא עשה מאומה. הוא אמר לי שזו גזרת שמים, שיעל היתה פיקדון שניתן לנו למשך חצי שנה ולא יותר, ועלינו לקבל, עם כל הכאב שבדבר, את רצון הבורא. היה קשה לי להסכים עמו.

בחודש האחרון חלמתי חלום. בחלומי אני רואה את יעל הקטנה שלי. פניה עצובות, והיא אומרת לי - 'אמא, ציערת את מ'. אין לי מנוחה מזה. לך לפייס אותה. אלוקים רוצה לתת לך עוד מתנה, ועד שלא תבקשי ממנה סליחה, לא תקבלי אותה'. רציתי לשאול מה המתנה, אך יעל נעלמה. נמוגה כלא היתה. מאז שנפטרה יעל, יצא לי לחלום עליה מספר פעמים, אך הפעם חשתי כי מדובר בחלום אמיתי. עשיתי עבודת בלשות אחריו, ולבסוף מצאתי אותו... התסלחי לי?

בכינו. בכיתי על השנים הקשות שעברתי, על שמנו הטוב שהוכפש, על הכספים הרבים שנשפכו לריק, על ההתמודדויות החברתיות והרגשיות שעברנו אנחנו וילדיי. על הניתוק מהקהילה. בכיתי על יעל הקטנה שסיימה את תיקונה בעולם הזה, בכיתי על הוריה. הבטחתי לחשוב על סליחה. בתוכי סלחתי לה. הבנתי את כאבה. סיפרתי הכל למשפחתי, שיסלחו גם הם. סלחנו כולנו לאחר שדיברנו ופרקנו את רגשותינו. בתום השנה התקשרה אלי אמה של יעל. בישרה לי, כן, שנולד לה בן!...

מיותר להאריך כמה יש להימנע מלצער את הזולת, ולהסתכן אם ירצה הנפגע למחול או לא. עלינו ללמוד למחול לכל אדם ולהעביר על מידותינו, כי במידה שאדם מודד, מודדים לו מן השמים, והבא להיטהר מסייעין בידו. (אור שרה)

בדתי כמנהלת מעון לילדים באחת הערים במרכז הארץ. למעון יצא שם מעולה. בררתי את הגגנות בפניצטה, תוך שאני שמה דגש על מסירות, אחריות, חום ואהבה. לקראת שנת הלימודים עליה נסוב סיפורינו, נכנסה לכיתה התינוקות תינוקת בת חצי שנה מתוקה וחנינית, יעל שמה. יעל שבתה אותנו במתיקות ובחיוכה הממסים. אבל אמה היתה בדיוק ההפך ממנה, אישה קרירה וקפדנית. איכשהו יצא שתמיד היה לה על מה להתלונן ועל מה להעיר. המזל שלנו היה, שלרוב אביה היה מלווה את יעל למעון, כך שלא פגשנו בה לעיתים קרובות.

יעל נולדה להוריה לאחר שנות ציפיה ארוכות, כך שאת כל תגובותיה של אמה השתדלנו לקחת בסלחנות ובהבנה. ביום רביעי אחד, אותו לא אשכח כל חיי, סיכמה איתי הגגנת של כיתה התינוקות שהיא תיעדר מסיבה מסוימת. נכנסתי אני לכיתה התינוקות והחלפתי את מקומה של הגגנת הקבועה. הבוקר חלף בנעימים. הסייעת ואני השכנו את כולם לישון בשירה. לאחר שנת הבוקר, הערנו את הילדים להמשך פעילות שגרתית. יעל הקטנה לא התעוררה, וזה היה מוזר.

מהר מאוד הבנתי שמשוה חמור קורה כאן. הבעת פניה לא הותירה שום מקום לספק. התקשרתי למד"א, ויחד איתם הגיעה גם המשטרה. לא אכנס לפרטים, אך הבשורה הנוראה מכל התבררה תכף ומיד. ליעל לא היה דופק ולא נשימה. ניסו לבצע עליה מספר החייאות, אך ללא הועיל. יעל נפטרה בשנתה, מה שמכונה "מוות בעריסה".

הסיטוט של כל מנהלת מעון או מטפלת, קרה. מובן שהאחריות נפלה עלי ונלקחתי לחקירה ארוכה ומתישה בתחנת המשטרה. במקביל יידעו אנשי מקצוע את המשפחה בבשורה הקשה. צערי היה קשה מנשוא. אובדנה של יעל שבר את לבי כליל.

הסיטוט רק החל. עברתי חקירות שתי ועבר, ונחקרו עוד אנשי צוות. ניסיתי להוכיח את חפותי בחקירות, אך ניכר היה שהחוקרים מיומנים ומנוסים ורק מנסים להוציא ממני הודאה באשמה, כאילו עשיתי משהו לילדה המתוקה הזו. בכיתי כמו ילדה קטנה, אך הדמעות לא הרשימו אף אחד. זה הימם אותי שמונים להפיל עלי תיק נורא שכזה. ההליך הפלילי הארוך אליו נכנסתי בעל כרחי גרר את משפחתי למעורבות נוראה. דמנו הותר. שמנו הטוב נהרס כליל. מיותר לציין שאת ניהול המעון עזבתי בבושת פנים.

מעבר להליך הפלילי שהתנהל כנגדי, "זכיתי" גם לביקורה של האם השכולה לאחר השבעה. היא הגיעה לביתי בצרחות שנשמעו

בכל הבניין. "את הרגת לי את הילדה!". דלתות נפתחו, שכנה טובה ניסתה להכניס אותה לביתה, אבל היא המשיכה לשפוף עלי מילים קשות ואמירות פוצעות. ברחתי והשתדלתי להבין את כאבה. אם שכולה, שחיכתה כל כך הרבה שנים לילדים, אך ידעתי בהן צדק שלא אני הכתובת לכאב הנורא הזה. חשנו שהאדמה רועדת תחת רגלנו. כולם הכירו אותנו כמשפחה טובה עם שם טוב. ילדי זכו לשמוע מילים קשות במקומות לימודיהם. אף אחד לא העלה בדעתו שאינני אשמה. חרצו את דיני כלאחר יד.

ידענו שאין מנוס. ארזנו את מטלטלנו, ועברנו לעיר שקטה בדרום הארץ. ניסינו כמה שפחות לבלוט. רצינו להחליף שם משפחה, אך מאחר שההליך הפלילי עדיין התנהל נגדי, לא יכולתי לעשות זאת. חלף הזמן, אמנם הליכים פליליים טיבם להימשך, אך עורך הדין שלקחנו היה כאמור מהשורה הראשונה, ולא בזבו זמן. ההליך נגדי נסגר תוך תקופה קצרה, ללא הרשעה וללא רישום פלילי. מישוהו שם במערכת הבין בסוף שאינני אשמה שהילדה נפטרה בשנתה.

חושבים שנשמת לרווחה? לא ממש. כעת התפנית לחפש אחר עבודה. עד כה התקיימנו מהיד לפה, ומעבודות מזדמנות שבעלי לקח על עצמו. זה לא היה קל, לא נפשית, שהתרגלתי למעמד של מנהלת, ולא מעשית, כי בעיר הדרומית לא היו מדי הרבה משרות להציע לי. לבסוף מצאתי את מקומי כפקידה פשוטה בסניף דואר. כל אחד מילדי מצא את מקומו, מי יותר ומי פחות. נכנסנו לשגרה מסוימת, מנסים לשכוח את הפרשיה המצערת שגבתה מאיתנו מחירים כבדים שלא יישכחו לעולם.

באחד מהימים בסניף הדואר, תור לא ארוך השתרך מאחורי הדלפק. כשהגיעה תורה של הממתנה הבאה, קפאתי על מקומי. רציתי לקום ולברוח. זו היתה אמה של יעל

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אברהון
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

לרב: "הרב, אני מבקש שדווקא גם ללמוד ודאי שזה חשוב, אבל אני מבקש שדווקא, שבעצרת ה' אוכל להקים בית נאמן בישראל". אמר לו שוב החפץ חיים: "אני מברך אותך שתהיה שייך לתורה כל ימי חייך".

הוא יצא משם שבו יוטר משוכנע. חשב שלפחות יהיה זוג, עכשיו הוא רואה שגם את זה אין. הוא התחיל לבכות. פתאום הוא הרגיש שמישהו מלטף אותו. הוא הסתובב וראה את רבי אלחנן וסרמן, שהיה אחד התלמידים המבוקשים של החפץ חיים. שאל אותו הרב: "למה אתה בוכה?" אמר לו הבחור: "אין לי אבא, אין לי אמא, אין אחיות, עכשיו גם אין שדווקא. החפץ חיים, במקום שייברך אותי לשדווקא, ברח אותי שאהיה שייך לתורה. אני לומד תורה, אבל אני רוצה שדווקא".

אמר לו ר' אלחנן וסרמן: "אתה לא הבנת מה גדול הדור בך אותך. הברכה של החפץ חיים היא ברכה שכוללת את הכל. הוא ברח אותך שתהיה שייך ללמוד כל ימי חייך, וכי בלי אשה אתה תוכל ללמוד? לא יהיה לך ישוב הדעת. אם חס וחלילה יהיה לך קשי בגדול הילדים, אתה תוכל ללמוד תורה? לא. תראה מה החפץ חיים ברח אותך - שאהיה שקוע בלמוד. זאת אומרת שתהיה לך אשה ויהיו לך ילדים, תהיה לך פרנסה וכל מה שיטריד אותך הכל יפתר לך ברגע אחד בזכות התורה. לא יהיו לך בעיות. אז הנה, קבלת את הברכה הכי גדולה". וכך באמת היה בסופו של דבר, הוא מצא את השדווקא והתחתן.

כשאנחנו אומרים בתפלה: "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים", למה אנחנו מתכננים במלה חיים? מהם החיים שאנחנו מבקשים? חיים שאהיה חפץ בהם - "מלך חפץ בחיים", שאנחנו נעבד אותך בשוב הדעת. נהיה קרובים לתורה, למצוות. זה כולל את הכל. גם אם בן אדם סובל יסורים קשים, הוא צריך לדעת דבר אחד - אני רוצה ישוב הדעת וקרבת ה', ועם יסורים, קשה לעבד את ה' ולכן כשאנחנו מתפללים לקדוש ברוך הוא צריך להתפלל למלכות ה', לקרבת ה', וממילא לאדם לא תהיה שום בעיה, הכל מסתדר. צריך לנצל את הימים הגבוהים האלו. כמו שבכל ספרי המוסר מדברים על

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (ח) - נורית אזהרה אדומה

בפרשיות הקודמות התקדמנו מעט הלאה, וכעת נשוב לבאר את הפסוקים עליהם דיברנו. אומר הנביא (יחזקאל לח, ח) שגוג, שעליו נאמר "מזימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא", יבוא יחד עם עמים רבים להילחם על אדמת ישראל, וז"ל הנביא - "אל ארץ משוכבת מחרב, מקבצת מעמים רבים, על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד, והיא מעמים הוצאה, וישבו לבטח פלם". נתבונן ונתח את הפסוק, ולפי זה נגלה מהי נקודת הזמן עליה מדובר:

א. מדובר על זמן בו הארץ תהיה רוויה במלחמות והרג, וכנראה שגם אם תשאלו את הבינה המלאכותית היא לא תדע למנות את כמות הדם שספגה ארצנו הקטנה, ולפי זה האצבע מורה על זמן מופלג באחרית הימים, בו תהיה זו ארץ מלומדת מלחמה, אשר כבשו אותה ממלכות רבות - מלכות ישראל הקדומה היישר מעמי כנען, דרך ממלכת אשור ובבל, פרס ומדי, יוון וההליניסטיים, חשמונאים ורומאים, ביזנטיים וערביים, צלבנים וממלוכים, עות'מאנים ובריטים ועד שובנו לאדמתנו. ולא עוד אלא ש"החרב הרגה תמיד בעמיה" (מלבי"ם כאן), שהשביעי באוקטובר וכל הפיגועים והאינתיפאדות היו כאחוז קטן לעומת המתואר באגדות החורבן שבמסכת גיטין. ועל כל זה עוד תגיע הנקמה הקשה מהאומות לעתיד לבוא, בה נאמר (דברים לב, מג): "הרגינו גוים עמו, כי דם עבדיו יקום, ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו".

ב. מדובר על נקודת זמן כזו, שהארץ תהיה "מקבצת מעמים רבים", וביאר המלבי"ם: "ששבו מגלויות רבות ונקבצו לארצם מכל העמים השונים שהיו מפוזרים שם", כלומר, המתבונן בהיסטוריה של עמנו יגלה שלפני השואה, בין השנים 1881 ועד 1929 למנינים עלו בסך הכל כ-100,000 יהודים. מה קרה בזמן עליית האנטישמיות טרום השואה באירופה (1930-1939 למנינים)? מדובר על מספר של 180,000. ומהשואה ועד ימינו - התקבצו מעל 3.3 מיליון יהודים! ההיסטוריה

נמצא, שנקודת זמן מלחמת גוג ומגוג תהיה בתפר בין קיבוץ גלויות חלקי לקיבוץ גלויות קולקטיבי, והיא נורית אדומה על נקודת הזמן בו אנו נמצאים ועל העתיד הלא רחוק מאיתנו

החשיבות של הימים האלו, צריך לנצלם מהבחינה הזו שהקדוש ברוך הוא נמצא איתנו ונמצא לדינו, ואנחנו רק צריכים להושיט יד.

הקדוש ברוך הוא יורד אלינו בימים האלו, עשרת ימי תשובה. "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" - הקדוש ברוך הוא עכשיו קרוב אלינו. אומר הקדוש ברוך הוא לכל אחד ואחד מעם ישראל - מישהו יכול לעשות משהו טוב שירגש אותי? ומי שיכול לעשות את זה - אחד שמתגבר על איזו מדה, על איזו נקמה שהוא רוצה לנקם, ועושה את זה בשביל הקדוש ברוך הוא - הקדוש ברוך הוא מתרגש. אומר הקדוש ברוך הוא - קח את הפרטים שלי. יש לך עכשיו כל השנה את המספר, אתה רק מבקש - ומיד מקבל.

זה הזמן שלנו. כל מה שאנחנו יכולים עכשיו לעשות למען הקדוש ברוך הוא, כדי לשמח את הקדוש ברוך הוא, נעשה. הרי אנחנו בנים של הקדוש ברוך הוא, וכן רוצה לשמח את אבא, ואבא רוצה לשמח את הבן שלו. אם אנחנו נזכה לשמח את הקדוש ברוך הוא - הקדוש ברוך הוא יתן לנו שפע גדול. המספר האישי יהיה אצלנו ביד. וזו הזדמנות שלא תחזור כל השנה.

לכן צריך לדעת לנצל כל מעשה וכל פעולה. הקדוש ברוך הוא מקבל את כל מי שרק רוצה לחזור ולהתקרב. אפילו אלו שחטאו כל ימי חייהם, אם ברגע האחרון לפני מיתתם - עשו תשובה, הקדוש ברוך הוא מקבל אותם. "תשוב אנוש עד דכא" - בן אדם שרוצה לשוב כשהוא ב"דכא", כשהוא ביסורים, לא מאהבה, רק מחמת יסורים, אומר לו הקדוש ברוך הוא - אני מקבל אותך. עד איפה מגיעה תשובה! על אחת כמה וכמה כשאנחנו חוזרים בתשובה מאהבה. אומרים לקדוש ברוך הוא - אנחנו אוהבים אותך, רוצים להיות קרובים אליך, לחזור בתשובה. הקדוש ברוך הוא ודאי יקבל אותנו ויפתח לנו את כל השערים. זה הזמן שבו נוכל להתקרב ולשוב לקדוש ברוך הוא. יהי רצון שבעצרת ה' התשובה שלנו תגיע עד כסא הכבוד, ונזכה לגאולה וישועה.

ברכת שבת שלום וגמר חתימה טובה, הרב אברהם עטיה

מצביעה על הפסוק הנ"ל כההליך שיתרחש לאחר השואה. מכאן תשובה למ"ד הסוברים שהשואה היא גוג ומגוג, ואכן מכאן ראייה ברורה שאין הצדק עמם.

כלומר, מדובר בתהליך יוצא דופן בו הנביא יחזקאל מגלה לנו, שטרם פרוץ גוג ומגוג תהייה עליה בקצב מסחרר לארץ, ואמנם עדיין לא תהיה עליה קולקטיבית של כלל ישראל, שכן היא תהיה מקובצת רק "מעמים רבים", בשונה מהנבואות על קיבוץ כל נדחי ישראל העתידי, עליו נאמר (דברים ל, ג-ד): "ושב ה' אלקיך את שביתך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלקיך שמה, אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך", ונאמר (יחזקאל לו, כד): "ולקחתי אתכם מן הגוים, וקבצתי אתכם מכל הארצות, והבאתי אתכם אל אדמתכם".

נמצא, שנקודת זמן מלחמת גוג ומגוג תהיה בתפר בין קיבוץ גלויות חלקי לקיבוץ גלויות קולקטיבי, והיא נורית אדומה על נקודת הזמן בו אנו נמצאים ועל העתיד הלא רחוק מאיתנו.

ג. "על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד", מאז שגלו ישראל, והתקיים בהם הכתוב (ויקרא כו, לג): "והשמותי אני את הארץ, ושמו עליה איביכם הישבים בה... והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה", וכעת, לאחר ששבו לאדמתם, כבר אינה חרבה. כלומר, מדובר בנקודת זמן בה הארץ תחל לפרוח, מיד אחרי החרבה ששררה בארץ 'תמיד' מאז שגלו מעל אדמתם. ואגב, מעניין לראות שהרבה מקומות בארץ הנשלטים על ידי הערבים, אדמתם חרבה ויבשה, שכן נאמר "ושמו עליה איביכם הישבים בה".

ד. "והיא מעמים הוצאה" - פירש המלבי"ם, "שהניחו אותם לצאת להתיישב בארץ", וידוע, שהמלבי"ם חי הרבה שנים קודם הקמת הוועדה המיוחדת של האו"ם על סיום המנדט הבריטי ולישיבת עמנו אל ארצו. ויהיו דבריו לפלא בעינינו, אם לא ידענו שברוך קודשו פירש כן. נמשיך א"ה במאמר הבא.

מכירת מקומות ישיבה לימים הנוראים

כל המעוניין לרכוש
מקום ישיבה לתפילות
הימים הנוראים
נא לפנות לגבאי
ר' אורי לייזר
אפשר גם בבלאפון
050-5340701

כמו כן יש אפשרות לרכוש
כסא קבוע לכל ימות השנה
בתשלום חד פעמי
(כל הקודם זוכה)

במרחב תפילותינו
אחייך טובים ואשכנח!

ישמח לב מבקשי ה'

יום א טבא לרבנו

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - יפה נוף!

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג אברהם עטייה שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

ניתן להשיג אצל המחבר: 029664455 | 058666447 | 058566447
אצל אורי: 0505340701 | במייל: ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48
ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ
YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

"בן אדם מה לך נרדם קום קרא בתחנונים"

סליחות

בבית הכנסת "בית לוי"

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות
בכל המניינים כדלהלן:

מניין א'	סליחות	4:40	בחייל ביה"צ	שחרית	"נץ החמה"	בחייל ביה"צ
מניין ב'	סליחות	5:30	בקות הכולל	שחרית	"הודו"	בקות הכולל
מניין ג'	סליחות	6:10	במרפסת	שחרית	"הודו"	בחייל ביה"צ
מניין ד'	סליחות	7:30	במרפסת	שחרית	"הודו"	בחייל ביה"צ

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה

(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצונו!

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM